

مدیریت پسماند و مواد زائد در بنادر

مریم رسولی¹ مصطفی زارع دوست²

کارشناس اداره کل ایمنی و حفاظت دریایی - سازمان بنادر و دریانوردی

rasouli.maryam@gmail.com

چکیده:

کنوانسیون بین المللی مارپل در خصوص جلوگیری از ایجاد آلودگی توسط کشتیها، مهمترین مبنای قانونی در زمینه مدیریت مواد زائد ناشی از کشتیها می باشد. این کنوانسیون در برگرفته قوانین و مقرراتی است که از آلودگی دریا توسط نفت، مایعات مضر به صورت فله، مواد مضر در قالب بسته بندی، فاضلاب، زباله و آلاینده های هوا جلوگیری می کند، این قوانین در شش ضمیمه موجود می باشد.

بر اساس کنوانسیون مارپل، پایانه ها، بنادر تخلیه و بارگیری و بنادر تعمیراتی کشتی که به تعمیرات کشتی می پردازند، باید دارای تسهیلات مناسب برای دریافت مواد زائد باقیمانده بر اساس شش ضمیمه از کنوانسیون مذکور بدون تاخیر غیر مجاز برای کشتی ها باشند.

همچنین اعلام منطقه خلیج فارس از سوی سازمان آیمو به عنوان منطقه ویژه دریایی و پاسخگویی به مجامع بین المللی مرتبط بر اساس مفاد کنوانسیون مارپل و همچنین ایجاد الزامات برای مناطق ویژه در کنوانسیون مارپل سبب گردیده تا اعمال روش های مدیریتی در موضوع مدیریت مواد زائد کشتیها به امری ضروری در تمامی بنادر کشور تبدیل گردد.

دولت جمهوری اسلامی ایران بعنوان یکی از متعهدین به الزامات کنوانسیون مارپل به مانند دیگر کشورهای عضو ملزم به فراهم نمودن تسهیلات و امکانات کافی جهت دریافت و بازیافت مواد زائد کشتی ها بوده و می بایست تمامی بنادر خود را به این تسهیلات مجهز نماید. در این راستا، سازمان بنادر و دریانوردی از سوی دولت مسئول تحقق این امر می باشد. پیروی از قوانین مربوط به جمع آوری و دفع زائدات، حصول اطمینان از امکان تحویل و دفع تمامی زائدات کشتی های ورودی به بنادر و نظارت بر انجام کار، تقلیل تولید و بازیافت زائدات تا حد امکان و ارتقاء آگاهی دست اندرکاران صنایع ذیربط را مدیریت مناسب زائدات محسوب می دارند.

کلمات کلیدی: مدیریت مواد زائد - محیط زیست دریا - کشتیرانی - پسماند

1- کارشناس ارشد شیمی دریا

2- رئیس اداره حفاظت و ایمنی دریانوردی - سازمان بنادر و دریانوردی استان خوزستان